

טוב לחסות בה'

הדלקת נרות: 17:05
יציאת השבת: 18:05
רבינו תם: 18:39

תגובות והערות: 0506425002 - משפחת אחיאל. כתובת: משה בריל 9, ת"א. מצווה לעשר לעלוני שבת!

טיפות מים בהשגחת שמיים!

פרשת השבוע: פרשת תרומה. מוצ"ש, ליל פטירת עשה רבנו ע"ה.

לרפואה פרנסה

ההצלת: הרב עובדיה יוסף בן גורגיה. הרב שמעון בן בכריה. הרב יעקב חי בן מרגלית, מ"ס מנשה ואורה אחיאל. מ"א מיכאל וציפורה אחיאל. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. אבישי דוד בן ברכה, ברכה בת דורה זכורה. צילה בת ברכה. יעקב בן לינדא. משה חיים בן מרים, יעקב בן מלכה. לפל הישועות ברוחניות ובגשמיות לתורם ולביאת משיח! הילה, לאה ומרים בנות ליאורה לריסה. ליאורה לריסה בת זכו זוליתו. רחל, יעל ופנינה בנות אירנה איסטט. שולמית בת חתון, ברוך בן גורגיה

לזיווג הגון - רפאל בן מרים, יעקב ויהודה בני מלכה. יהודה צבי בן דבורה.

זרע בר קיימא - שלום בן יונה, שרון בן מלכה, פרידה בת עמליה.

לעילוי-נשמת - הרב אלעזר בן שמחה, הרב מרדכי אליהו בן מזל, הרבנית בת שבע בת שיינה חיה, מלכה בת אסתר, תמרה בת מזל, מזל בת דוד ובת שבע, אורי חי בן רינה יריב בן גאולה, אברהם בן אלה, ישעיהו בן יצחק, רות בת נוסרת יצחק בן עליזה, יוסף בן אנגלינה, אפרים בן רחל, ר' יצחק בן טופחה, ר' שמעון בן סאסי סופיה, גבריאל בן סמינה, אסתר בת עישה, שלום בן תמו, דוד בן אסתר, רחל בת קלמי, אליהו מאיר בן סימי איפרגן, עובדיה כהני, לואיזה עליזה בת שמחה, זוהרה טימסטיה בת מרים, שמעון בן זוהרה, רחמים בן צ'חלה.

רוצים הקדשה שנתית? צלצלו... 0506425002

בורא עולם ברא כל אדם עם מסלול המיוחד אך ורק לו, אשר הוא אותו הוא אמור לעבור בחייו. אפילו זיווגו של אדם, מקום עבודתו וביתו נקבעו לאדם טרם יצירתו, כדברי רבותינו: "ארבעים יום קודם יצירת הוולד יוצאת בת קול ומכרזת: 'בת פלוני לפלוני, שדה פלונית לפלוני, בית פלוני לפלוני'". אדם כזה היודע שהבורא יתברך משגיח עליו בהשגחה פרטית צמודה, הוא תמיד שמח בחלקו, כי הוא מאמין שחלקו בא לו בהשגחה פרטית מאת ה' לטובה, וחלקו הכוונה, גם הדברים שלא נעשו כרצונו, עם כל הקשיים והצער שעובר, כל זה הוא החלק שלו, וגם בו הוא שמח, כי זה מה שקבע לו הבורא לטובתו. דוגמא לדבר ניתן ללמוד מהנס הגדול שאירע בחורף האחרון בו אנו נמצאים: זכינו ב"ה החורף הזה (שנת התשע"ג) לגשמי ברכה מרובים ששטפו את כל הארץ ואף מילאו את נתיבי איילון על כל גדותיו. מצד אחד, כולנו היינו שמחים מירידת הגשמים המביאה ברכה ושפע לארצנו ולפירותיה. אך מצד שני, לפעמים מתגנבת המחשבה: 'רבנו של עולם, מדוע כל כך הרבה גשם, המונע ממני להגיע בזמן לעבודה? גשם כה רב שחסם את איילון ולא נתן לי לחזור לביתי?'

שאלה דומה שאל איוב את הקב"ה: 'מדוע הבאת לי ייסורים שכאלה? ועל כך השיב לו הקב"ה: "הרבה טיפות מים בראתי בעננים, וכל טיפה וטיפה בראתי לה דפוס (מקור שהטפה יוצאת ממנה) בפני עצמה המיוחד לה, כדי שלא יהיו שתי טיפות יוצאות מדפוס אחד, שאלמלי שתי טיפות יוצאות מדפוס אחד, מטשטשות את הארץ ואינה מוציאה פירות. על כל טיפה וטיפה אני משגיח ושומר, אז לך לא נתתי את הראוי לך?'. כלומר, אפילו לכל טיפה ברא הקב"ה מקור מיוחד ממנו היא יוצאת, ואין חברתה יוצאת מאותו המקור שלה. לפני כחודש ימים, גשם רב הצטבר ונערס סמוך לקיבוץ 'ניר עוז'.

לאחר שעות שלמות של גשם שוטף, החלה לפתע האדמה לשקוע עד אשר נפער בור בעומק של 4 מטרים! פיקוד הדרום שעסק בפעילות מבצעית באיזור, ערך סיור במקום ולפתע הוא רואה את הבור העמוק. במבט פשוט קבעו כוחות צה"ל שמדובר בבור שנפער, כמובן, בעקבות הגשמים הכבדים במקום. אומנם, לאחר בדיקות מעמיקות, גילה פיקוד הדרום כי אין זה בור תמים, אלא מנהרה פלסטינית הארוכה ביותר שהתגלתה עד עתה, אשר עמדה מוכנה לביצוע חטיפה ולהחדרת חולית מחבלים לתוך ישראל! התברר שהמנהרה נחפרה כבר לפני מספר חודשים והיתה מוכנה בכל רגע לחדירת מחבלים לשטח ישראל ולקיבוץ 'ניר עוז' כדי לפגוע באזרחים תמימים לביצוע פיגוע מחריד. מיהו זה שסיכל את האסון הנורא הזה? מיהו זה שראה בדיוק היכן מסתתרת המנהרה וגילה אותה? "מי כה' אלוקנו, המגביהי לשבת, המשפילי לראות בשמיים ובארץ" - אפילו בתוך הארץ רואה הקב"ה מה הולך ומה מתכננים לעשות, ושומר על בניו אהוביו להצילם מאויביהם. אומר לנו דוד המלך ע"ה: "אש וברד, שלג וקיסור, רוח סערה עושה דברו" - הרבה שלוחין למקום (לה'), ואף כאן הוריד הקב"ה גשם רב מאוד בכמויות שאפילו המחבלים לא חשבו, וגרם לשקיעת האדמה ולהתגלות המנהרה. הקב"ה לא מתעלל בך ח"ו ולא מייסר אותך, כי כל הנעשה בחיידך, נעשה בהשגחה פרטית מדויקת לטובתך, וגם אם נפער בורות בחיידך ועובר אתה קושי - דע כי הקב"ה יצר את הבור הזה לטובתך הגמורה. גם אם אינך מבין מדוע עובר אתה ניסיונות כאלה, הפתרון היחיד הוא להחזיק באמונה שהכל לטובה ולשמות בדיעה שה' אתני והוא שולח לי מסרים, כמובא בשולחן ערוך: "חייב אדם לברך על הרעה בדעת שלימה ובנפש חפיעה, כדרך שמברך בשמחה על הטובה. כי הרעה לעובדי ה' היא שמחתם וטובתם, כיוון שמקבל מאהבה את מה שגזר עליו ה'. נמצא שבקבלת רעה זו הוא עובד את ה', שהיא שמחה לו" (אורח חיים רכב, ג).

נא לא לעיין בזמן התפילה - למנוע יצא שכרו בהפסדו - שכר לימוד תורה בשבת פי אלף מלימוד תורה ביום חול - טעון גניזה!

★ הלכות חודש אדר, 'הלכה זימית': הרב יעקב ששון שליט"א

חיוב שמיעת פרשת 'זכור'

1 בשבת הקרובה (פרשת תצווה), היא השבת שלפני פורים, הנקראת 'שבת זכור' על שם הקריאה בתורה של זכירת עמלק. לדעת רוב הפוסקים קריאת פרשת 'זכור' היא מצות עשה מן התורה, ומכיון שהלכה רווחת שמצוות צריכות כוונה, יש לציבור לכוון בזמן שמיעת פרשת זכור לצאת ידי חובת מצות זכירת מעשה עמלק ומחייתו, וכן צריך הקורא בתורה לכוון להוציא את הציבור ידי חובתם.

ומה יעשה מי שהיה אנוס ולא שמע?

2 אדם שנאנס ואינו יכול לבוא ולשמע קריאת פרשת זכור, יכוון לצאת ידי חובתו בפרשת 'כי תצא' שתחול בעוד מספר שבועות, כשקוראים בה פרשת זכור. ואז, צריך שיאמר לשליח ציבור שיכוון להוציאוי ידי חובה. ומרן הרב עובדיה יוסף שליט"א הוסיף, שמכל מקום נכון שיקרא פרשת זכור מתוך חומש בשבת זכור בביתו.

האם נשים חייבות בשמיעת הקריאה?

3 נחלקו הפוסקים אם נשים חייבות לשמוע

עצות וסגולות מהקדושים!

1 קבלה בשם גורי הארזי"ל: "אדם שנתקל בכלב עז נפש, יאמר: 'יש בי תשי"ו עצמות', ואז אין הכלבים יכולים להזיק לו".
2 כותב הש"ך בשם המהרש"ל זצ"ל: "תכונתם של העכברים, שהם משחיתים דברים מסוימים מחמת צימאונם הרב. לכן, כדי שלא יזיקו העכברים, יש להניח כלי עם מים בסמוך לדברים העלולים להיזק על ידי העכברים, באופן שהעכברים יוכלו לשתות מהכלי ואז לא יזיקו".

★ סגולות כנגד חיות ★

3 כותב ר' ישעיה מקרסטיר זצ"ל: "אדם הסובל ממכת עכברים המתרוצצים בביתו ובמחסנו, ילך לרב העיר ויעשה שטר מכירה כדין, בו ירשום שהוא מוכר את כל העכברים שברשותו לגוי פלוני, ויתלה את שטר המכירה במקום בו שלטו העכברים".
4 כותב ה'רפואה וחיים': "סגולה להקצה משינה בזמן הרצוי: לפני שיכנס לישון יאמר את הפסוק: 'עורה כבודי, עורה הנבל וכינור אעירה שחר' – 7 פעמים ישר והפוך, ובכל פעם יחשוב על השעה שרוצה להתעורר. – מתוך הספר 'עצה ותושיה' –

★ הלכות חודש אדר, 'הלכה זימית': הרב יעקב ששון שליט"א

פרשת זכור. חלק מהפוסקים סוברים שנשים פטורות משמיעת הפרשה, מפני שכל עניינה הוא זכירת מעשה עמלק כדי להילחם בו, ונשים אינן מצוות על המלחמה. ומאידך, פוסקים רבים סוברים שנשים חייבות בשמיעת הקריאה. ולכן המחמירות לבוא לעזרת נשים לשמוע קריאת פרשת זכור תבוא עליהן ברכה. ואשה שיש לה ילדים קטנים שאינה יכולה לבוא לשמוע – פטורה.

* וכיום נהוג במקומות רבים להוציא ספר תורה לקריאת פרשת זכור במיוחד לנשים, לאחר זמן התפילה, ואז יכולות הנשים לבוא לבית הכנסת לשמוע פרשה זו.

זכר למחצית השקל

4 נותנים לפני פורים מעות 'זכר למחצית השקל' לעניים או תלמידי חכמים. (שיעור 10 גרם כסף – בינתיים 42 ש"ח, הרב אברהם יוסף) כתבו הפוסקים שיש להזהר שלא לקרוא למעות אלו "מחצית השקל" אלא רק "זכר למחצית השקל", מחשש שיהיו הקדש. גם נשים צריכות לתת זכר למחצית השקל, וטוב לתת גם עבור ילדיו הקטנים.

תכונת השותפות

בבחירת המבנה הגברי והנשי כמתאימים לנישואין, ניתן לומר בצורה חד משמעית, שהמבנה הנשי מתאים מאוד לנישואין, הרבה יותר מצורת המבנה הגברי מטבעו. את היתרון שיש לנפשה של אישה בשותפות אפשר לראות בדוגמא שמתסכלת את הגברים, אבל זאת משום שכיוון שאין להם נפש שותפותית הם מפרשים בצורה לא נכונה את התנהגותה של האישה: רחל קיבלה מתנה תמונת נוף. היא מביאה אותה הביתה ומתחילה להתלבט על איזה קיר ובאיזה מקום כדאי לקובעה. היא בוחנת מספר אפשרויות ולבסוף היא מגיעה להחלטה ברורה – על הקיר שממול הכניסה לחדר, היא מפתחת תחושה של שמחה להחלטה הנבונה ומניחה את התמונה למרגלות הקיר שעליו התמונה אמורה להיקבע וממתינה לבעלה שיעשה זאת כאשר יגיע הביתה. הבעל מגיע. היא מראה לו את התמונה וגם הוא מתפעל ממנה. ואז תוך כדי שהיא מתבוננת על הקיר עליו היא חושבת שכדאי לקבוע את התמונה על הקיר הינך סבור שכדאי לקבוע את התמונה? הבעל שאינו מודע לנפש השותפותית של האישה ואינו מעלה כלל על דעתו שלמעשה הרעיה גיבשה עמדה, מתחיל לסקור את קירות החדר ומצביע על הקיר הנגדי כמתאים מאוד לקבוע עליו את התמונה וכשהוא מביע עמדתו זו, הרעיה מגיבה מיד לא כאן משמאל, אלא כאן מימין. הבה נבדוק את הסיבות לתסכולים העוברים על הבעל והאישה,

הרה מאחה כהן שליט"א בארבעות אתר 'היהדות'

במקרה זה כיוון שלאישה יש נפש שותפותית היא שואלת את בעלה שאלות גם על דברים שהיא יודעת, ומתייעצת גם על נושאים שהיא גיבשה החלטה לגביהם. הבעל שאין לו נפש שותפותית שואל רק שאלות על דברים שאינו יודע, ולא על דברים שהוא גיבש עמדה לגביהם מדוע צריך לשאול על דברים שאני יודע?.

במצב זה כאשר האישה שואלת את בעלה על דעתו, והוא בטוח שהיא אינה יודעת, שלולא כן מדוע היא שואלת. לכן במקרים רבים הגברים מפתחים תחושה שתמיד רעיתי תאמר הפוך ממני, בעוד שכאמור היא מביעה בפניו את מחשבותיה. אפשר להבחין בהבדלי רמת השותפות בין בעל לאישה בדבר נוסף: דרכה של הרעיה לפרוק בפני בעלה את מצוקותיה באמצעות תיאורן – לא במטרה לקבל עצה או פתרון אלא לקבל תמיכה והבנה.

לעומתה, על פי רוב, הבעל אינו מספר לרעיה את מצוקותיו, גם משום שאין לו את תכונת השותפות. ביטוי עז לתכונת השותפות שיש לאישה נתנו לו חכמינו, בהציגם את הסיבה שהביאה את חוה לתת גם לבעלה מעץ הדעת לאכול: אמרה אולי עכשיו אני מתה והקבה עושה לו אישה אחרת ונתנה לאדם, הריני גורמת לו שיאכל עמי, אם נמות, נמות שנינו ואם נחיה, נחיה שנינו, לקחה מפירות האילן ונתנה לבעלה. עלינו לדעת שהאשה קיבלה נפש שותפותית בשונה מהבעל, ויש בדבר יתרונות וחסרונות לכל אחד, וכל אחד שונה מהשני.

השופט בעולם האמת

מיכאל פולביס את
האדם בעולם האמת?

מפתח לב
הנכחות

אומר המדרש על ספר משלי: "בשמיים, עומדים מלאכי השרת ומדברים על כל אדם ואדם. ומה מדברים עליו? אם מדבר הוא דברים רעים על הבריות – המלאכים מדברים עליו רע.

ואם מדבר הוא טוב על הבריות – גם בשמיים מדברים עליו המלאכים טוב". לפניכם מעשה מצמרר ומרגש שאירע בזמן האחרון באיזור 'גוש דן':

"באחד הימים, הסתובב לו בחור חרדי ברחוב ז'בוטינסקי, המחבר בין הערים בני – ברק לרמת – גן. במהלך דרכו, הוא מביט בלוח המודעות ורואה מודעה שריגשה אותו במיוחד: "ישנו אדם החולה במחלה הקשה ל"ע, והוא זקוק בדחיפות להשתלת מח עצם. כל התורם – יבוא על שכרו מהשמיים".

הבחור שינה את מסלולו והלך לערוך בדיקת התאמה בקופת החולים. והנה, לאחר כמה ימים, מקבל הבחור טלפון מקופת החולים: "שלום, ע"פ תוצאות הבדיקה נמצאת תואם להשתלת מח העצם".

הבחור החרדי הגיע אל בית החולים ועשה את דרכו למיקומו של החולה. "שלום, אני הוא התורם", הציג את עצמו. כנגדו שכב אדם שאינו שומר תורה ומצוות, ומיד כשראה את התורם, הוא התרגש מאוד והודה לו לאין ערוך ולאין שיעור על העזרה להצלת חייו.

הם התרגשו ונקשרו זה לזה והחלו לדבר על החיים, על הדת ועל המחלה ל"ע. לאחר דקות של התרגשות ואחדות מרגשת נפרדו השניים, והבחור החרדי חזר לביתו לספר להוריו על המאורע. אביו של הבחור החרדי שמח גם הוא על הזכות, והוסיף לשאול: "מה שמו של החולה?", ובנו השיב לו את שמו המלא. לפתע, הרצינו פניו של האב, והבהלה גדולה הכריז ואמר: "ממ..מה? הוא? אני אוסר עליך באיסור גמור לתרום לו!".

הרי זו הצלת נפשות, והרי לפני כן הסכמתו?!" "בשום פנים ואופן אינך תורם לו, נקודה", חתם האב ולא הסכים לדבר על כך יותר. הבן המבוהל לא ידע את פשר הדבר, וניגש אל רב מקובל גדול שהתגורר לא רחוק מביתם וסיפר לו את המאורע.

הרב הגאון, עם כל גדלותו, קם ממקומו והלך עם הבחור לבית אביו, על מנת לשכנעו. נקישה נשמעה בדלת, ובפתח עמד הצדיק. האב קיבל את פניו בכבוד רב והכניסו לבית. "מדוע הינך מתנגד לתרומת בנך אל הבחור החולה?", שאל הרב. פניו של האב הרצינו שוב והוא הודיע לרב: "אני מכבד מאוד את הרב, אך בדבר זה לא אשנה את דעתי". "אבל זו הצלת נפשות?" הוסיף הרב. האב שלא יכל לשמוע את הדברים, קם מיד

אתה
השופט
של
עצמך!

ממקומו ויצא מהבית. לאחר כמה ימים, הגיע הבחור שוב אל ביתו של הרב המקובל ואמר לו: "כבוד הרב, בעוד מספר ימים יחול חג הפסח, וככל שנה, בסיום הסדר, לאחר ששתה אבי 4 כוסות, הוא מתבשם כולו ומדבר בפתיחות על הכל. אולי יבוא הרב בסיום הסדר לביתנו וידבר שוב עם אבי כדי להציל את חיי הבחור?". הרב, עם כל גדלותו, הסכים לדבר בשמחה. עברו הימים וליל הסדר הגיע. לאחר חצות לילה, בסיומו של ליל הסדר, עשה הרב המקובל את דרכו אל ביתו של הבחור. דפק בדלת, והאורחים הרבים נדהמו לעיני הדמות המיוחדת. האב המבושם שישב בראש השולחן, הכניס את הרב בשמחה, ופתח ואמר: "אני מתנצל מכבודו על התנהגותי לפני מספר ימים, וכעת אספר לרב את הכל. "כבוד הרב, אני אדם מבוגר ניצול שואה. עבדתי קשה בגטו עם מס' בחורים בחדרון

ללא מזון. בתקרת העץ בחדרון החבאנו את בני הקטן, ובלילה היינו שולחים אותו להביא אוכל. באותו זמן, היה יהודי אחד שעזר לגרמנים בבניית פצצות, שקיבל אפשרות מהנאצים להסתובב בחופשיות ולעשות ככל רצונו. באחד הימים, הוא הגיע אל החדרון שלנו כשמקל בידו והחל לדפוק על חלקי הגג, עד שלפתע נפלו קורות עץ ובני התגלה. הוא תפס את בני, עיקם את ידו, הוציאו החוצה וירה שתי יריות קשות....

דע לך הרב, אותו יהודי שהרג את בני, הוא אביו של אוצו אדם חולה במחלה ולעולם לא אסכים שבני יציל את בנו".

הרב התחנן לאב הכואב שיבוא עימו אל אביו של החולה למפגש היסטורי, ולאחר הפצרות קשות הסכים האב. הם דפקו על ביתו. הדלת נפתחה והשניים כמעט התעלפו לראות זה את זה. לפתע, פתח אותו יהודי, בעל הבית את פיו ואמר לאביו של הבחור החרדי: "יודאי אתה כועס עליו מפני המעשה שעשיתי לבנך באותם שנים. אך דע לך, שכל חיי חיפשתי אותך כדי לגלות לך את האמת. דע לך, שבאותו יום, רצו הגרמנים להרוג אותך עם כל אנשי החדרון, מפני שהם גילו שישנו ילד מוחבא בתוכו הגונב להם אוכל. כששמעתי זאת אמרתי להם, שאני יעשה את העבודה ואתפוס את הילד, ללא צורך בהריגת שאר אנשי החדר. נכנסתי לחדר, מצאתי את הילד ויצאתי איתו החוצה. בחוץ המתינו שני שומרים שרצו להורגו, ומיד הוצאתי את האקדח ויריתי 2 יריות והרגתי את 2 השומרים. מאומה רבה נוצרה, ובינתיים הברחתי את בנך למנזר. הנאצים ששמעו שבגדתי בהם, רצו להרוג אותי, אך מכיוון שהיו צריכים אותי ליצור הפצצות, הם רק פגעו בגופי באופן שלא אוכל להביא ילדים לעולם. בסיום השואה, ידעתי שאינני יכול להביא ילדים לעולם, ולכן עשיתי את דרכי לאותו מנזר ולקחתי את אותו ילד. גידלתי אותו כל השנים בחוס ואהבה, ואותו ילד הוא אותו נער החולה במחלה בבית החולים. הילד שלי הזקוק להשתלת מח עצם הוא בעצם הילד שלך! כל חיי חיפשתי אותך כדי לספר לך את הדבר, וב"ה שמצאתי אותך ובהזדמנות שכזאת.

אומר החפץ חיים זצ"ל: "עיקר פסק דינו של האדם בעולם הבא, תלוי לפי הצורה שדן את בני האדם שחי עימם. אם היה רגיל בימי חייו לדון אחרים לכף זכות ולחשוב שמאחורי מעשיהם הרעים כנגדו, ישנה כנראה סיבה טובה ולא התכוונו לכך, כך יעמוד הקב"ה באיסור גמור לתרום לו!".

הנהל את הלימודים
עם 'המורה שלי'

נשמה מהעליונים

סרטים ראיתי בחיי, ולצערי, הבטתי הרבה מאוד בנשים. ואפילו יש לי פנקס עם רשימות של נשים רבות".

מיד באותו רגע שאמרתי זאת, שמעתי רעש חזק מאוד, מזכיר את הרעש של הרכבת המתקרבת לתחנה בעוצמה, ואז שמעתי קול חזק של מישהו שכוּעס עליי מאוד. ואז הוא נגלה אליי – הוא היה גדול ומלא כולו בעיניים שאמר לי: "אתה! אתה אשם, אתה בראתי אותי מכל הסתכלות אסורה שהסתכלת בהיותך בעולם למטה".

(כדברי החת"ס זצ"ל שמכל הסתכלות אסורה, שלא עשה עליה האדם תשובה הוא בורא לאותו מלאך זוג עיניים).

הוא היה נראה מפחיד מאוד, ושאלתי אותו בפחד: "מדוע הינך כה גדול ומפחיד?"... "דע לך", הוא השיב לעברי, "כשם שהתבוננת בנשים ברצינות ובעומק, כך גם אני נראה גדול ורציני בגללך".

הוא הביט לי בתוך העיניים במשך כמה דקות. ותאמינו לי, היה זה ממש כמו 20 שנה לעמוד מול הדבר הנורא הזה.

הבנתי שעשיתי טעות מחוסר שמירת העיניים כבחור צער ברחובות פריז. ולפתע הרגשתי כאילו העיניים שלי יוצאות מהגוף ומייסרים אותם בסבל נורא.

ואז אמר לי המלאך: "תרד למטה, ותגיד להם: אוי ואבוי למי שאינו שומר את עינו ובריתו, אוי לו לאדם שאינו מזדרז לחפש שידוך אלא מעביר הזמן ומטמא עצמו. זה התיקון שלך, לומר להם זאת למטה, שיזרזו להישמר מדברים הללו. ואף אתה, תרד למטה, ותלך לשידוך שיציעו לך בתמימות ותתחתן".

לפתע, הגיע דוד שלי הצדיק שנפטר והחל לצעוק: "אני רוצה שיענישו אותך על..."

המשך המצמרר בשבת הבאה ב"ה..."

לקבלת דיסק הסרט ופרטים: ארגון 'בחגוני הסלע' (050-4113653), ניתן לקבל את המספר של משה בעצמו במערכת העלון.

הנשמות בחדר של אנשים רבים שלא הכרתי, התקרבו לעברי והחלו לצעוק עליי: "גנבו גזלון", כאשר כל אחד היה אדם שנגרם לו צער לא ישיר בגללי.

"אתה לקחת לי את הארוסה שלי שעימה הייתי אמור להתחתן. גרמת לי צער נורא", צעק לעברי אדם אחד, וממש כל המעשים שלי התגלו עם כל הדברים שהם גרמו. לפתע הגיעה נשמה אחרת שצעקה לעברי: "אתה לקחת לי עט ולא חוזרת לי".

כולם מגיעים ותובעים את מעשיך.

משה לוי, היה בחור יהודי מפרזן שערך סיבוב פשוט על האופניים ומצא את עצמו לאחר כמה שעות בתוך בית החולים ומשם אל ארון קבורה טרם סגירתו.

בפרק הקודם של 'נשמה מהעליונים':

5 דמויות של צדיקים, שלא הכרתי אז, התקרבו אליי, וביניהם מרן ר' עובדיה יוסף שליט"א, הרב ברלנד שליט"א ועוד, ואמרו לי לרדת למטה ולהודיע שכל מי שחושב שהוא בא לעולם בשביל לעשות ביזנס – טועה.

ראיתי עצמי ממש כמו בסרטון מניח תפילין ומתעטף בציצית, עוזר לחולים בבית החולים 'רוטשילד' שבצרפת – דבר שגרם לי עונג ושכר רב למעלה.

שאלו אותי כיצד היה הדיבור שלי, וסיפרתי שהייתי בדרך גדול, והחלתי לספר בדיחות, עד שנכנסו לפי חרקים.

פרק ג': דין הסבתא

"לאחר שסיימו לערוך לי משפט על הדיבור, החלו לומר לי: "מה עם האצבעות שלך? מה הן עשו?..." דע לך, שיש פה שני אנשים שיש להם טענות גדולות כנגדך".

ואז לפתע ראיתי את סבתא שלי מתקרבת לעברי וצועקת: "גזלן! גזלן! אתה גנבת שוקולד קטן מהמקרר".

ומיד הראו לי איך אני גונב את השוקולד, פותח אותו ואוכל אותו בלי לברך. "חוצפן שכמוך, תתבייש", אמרו לי. "על מה?", שאלתי, "על שלא בירכת".

אצל סבא וסבתא לימדו אותי לברך על כל דבר ולא ברכתי על השוקולד.

סבתא שלי המשיכה לצעוק לעברי: "דע לך שהתכוונתי לתת לך את השוקולד במתנה ואתה גנבת אותו".

האדם שומע את הטענות כנגדו בעולם האמת, תוך כדי שמראים לו בצפייה של ממש את הפעולה שעשה.

ואז הובילו אותי אל בית ישן שבתוכו הרבה נשמות והכניסו אותי למרכז.

לפתע, ראיתי זוג הורים יושבים על הרצפה בצער רב כמו בצער של ט' באב, כשהם טוענים כנגדי: "אתה טימאת את הילדים שלי. היית נותן להם שיעור טומאה בדיסקו, במקום להשיב אותם בתשובה.

ואנחנו היינו יושבים בבית בצער ובדאגה רבה, מחכים לילדינו מתי ישוּבו".

אתה רואה ממש את כל מי שציערת! (לכן, כה חשוב לומר טרם השינה, 'הריני מוחל וסולח לכל מי שהכעיס או הקניט אותי וכו').

פרק ד': משפט העיניים

ואז קרא הכרוז ואמר לי: "מה עשית עם העיניים שלך כל הזמן שהיית חי?..."

ואני עניתי את כל האמת: "הייתי רואה הרבה סרטי קולנוע בצרפת, הרבה מאוד

תגובות: 050-6425002
 תחב: 9 ת"א, ספ' אכ"ה
 daniel777achiel@gmail.com
 חשבון בנק דואר 20-783-220.

לרפואה, הצלחה ופרנסה: רחל לדרמן, ניסים בן ויקטוריה, ליליאן בת רחל עדינה, דורית ואבישי בני ליליאן. לזיווג, זיווג, הצלחה ופרנסה: גילה בת רחל, יוסף בן ליליאן, גבריאל בן חנה.

ההקדשה המרכזית!

העלון מוקדש לרפואה והצלחה: מזל בת סלימה, אסתר בת שמחה, שרה בת חדווה, חנה כלפה, אמבר בת ימימה, משה בן עופרה, אברהם בן שרה, צדוק בן נור, נופר וניסים רוקח. להצלחה וזיווג: ערן בן זהבה. זרע של בר קיימא: חדוה בת אביגיל רמזיה, סיגלית בת מזל, שלי בת שולמית. לעילוי נשמת: אהרון בן זהבה, דוד בן זינת שרה.

הרצאה מרתקת!

על סגולותיה העצומות של 'נשמת כל חי' וההודאה לה' בליווי מצגת ושיירה. הרב יוסף מוראדי, להזמנות: 052-4161412

מסיבת פורים מהיגית, יום רביעי, אדר, שעה 20:00, בבית הפנטסיה קהילת יעקב

חידה: מהו הדבר שאם אוכלים אותו חי אין לו ברכה אחרונה, אך אם בישלנו אותו נהיה לו ברכה אחרונה?
 יחסי אדם עם אלוהים - אדם עם אלוהים - אדם עם אלוהים